

ASTRO-THEO-LOGIE

Astrologie a Bůh

12. seminář ing. J. Popelky

2. rytmus – čtyřjedinnost

(opakování a další prohloubení)

Duchovní podoby Lásky - LEV

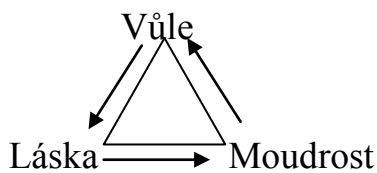
(1.krok v posloupnosti znamení)

(Dům techniky OV-Mar.Hory 2.10.2004)

V první části dnešního semináře se ještě jednou vrátíme k 2. rytmu - čtyřjedinnosti (k čtyřem živlům), takže více méně řeknu, co jsem říkal hlavně minule (ale i předtím) a doplním to o další drobnosti.

V druhé části dnešního semináře bych se chtěl věnovat Lásce v její duchovní podobě, tedy jedná se o to, co astrologové nazývají – LEV a vysvětlíme si důležité symboly, které se pojí se znamením Lva – dítě, srdce, slunce, král, hra.

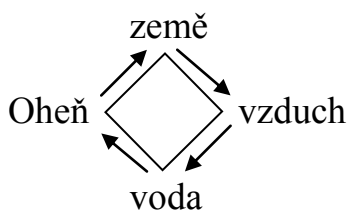
Minule jsem se snažil dostat k tomu, jak se vytváří zvěrokruh. Nebudu zde dopodrobna vysvětlovat 1. rytmus, který spočívá v trojjedinnosti: Láska, Moudrost, Vůle, už bychom měli všichni vědět, o co jde:

Láska působí skrze Moudrost, Moudrost působí skrze Vůli a Vůle působí skrze Lásku.

Chci zde podtrhnout jednu věc: V tomto rytmu je vždycky první krok – Láska. Všechno vychází z Lásky. Láska je ta, která všechno iniciuje.

2. rytmus – čtyřjedinnost (opakování)

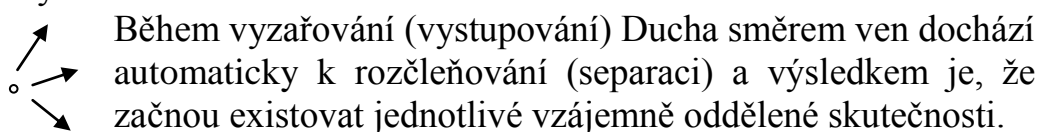

Řekli jsme si, že pokud je něco živé a něco živé je pouze Duch (to si musíme zapamatovat). Neexistuje nic jiného živého, než je duch.

Druhý rytmus spočívá v tom, že něco živého, což je vždy tvůrčí Duch, který je symbolizován živlem ohně, začne vyzařovat směrem ven. To už víme. Proces, kdy tvůrčí Duch (Oheň) začne vyzařovat směrem ven, jinými slovy: začne vystupovat sám ze sebe, nebo-li začne sám sebe zviditelňovat, je symbolizován živlem země.

Doufám, že až si dnes budeme vyprávět o duchovní Lásce a budeme si vysvětlovat těch pět důležitých symbolů, tak si uvědomíme tu potíž, kterou máme a tou je nedokonalost lidské řeči, když se snažíme popsat duchovní skutečnosti, protože i když používáme různá slova, tak pořád budeme hovořit o jednom a tom samém.

Dále chci zdůraznit, že při procesu zviditelňování (něj. tvůrčího Ducha) dochází současně k procesu separace (rozlišování). Proces zviditelňování je to samé jako rozčleňování. To je velice důležitá skutečnost. Jestliže někdo živý (tvůrčí Duch) začne sám sebe zviditelňovat (začne vyzařovat směrem ven), přičemž začne docházet k procesu separace, vzniknou jednotlivé navzájem oddělené skutečnosti. A to je také hlavní důvod, proč máme na sobě fyzické tělo. Fyzické tělo slouží mimo jiné hlavně proto, abychom existovali jako oddělená skutečnost (oddělení od všeho ostatního). To je důležité si uvědomit. Jestliže tedy došlo k nějakému zviditelnění, základní potřeba tohoto zviditelněného je – mít nějakou podobu. To, co je zviditelněné, co existuje a je venku, potřebuje mít nějakou podobu. Je naprosto nemyslitelné, aby někdo nebo něco, co se zviditelnilo, zůstalo bez podoby. A tady máte jenom jedinou možnost, jak získat podobu, to znamená, že to, co ze sebe tvůrčí Duch vyzáří směrem ven, vstupuje do mysli (duše) a teprve v této mysli získává toto zviditelněné duchovno nějakou podobu. Jinými slovy: Toto zviditelněné duchovno vytváří v mysli nějaký obraz (myšlenku) a právě tato myšlenka (obraz) se stává jeho podobou. Již minule jsem říkal, ale znovu to chci zdůraznit: V tomto bodě je nutno se zamyslet, co je to myšlenka a jak vzniká. Včera, když jsem diskutoval s lidmi a každý se snažil prosadit své myšlenky, tak jsem jim říkal, že mnohem důležitější by bylo, kdyby jako první krok udělali ne to, aby říkali (sdělovali) své myšlenky, ale aby se zamyslili nad tím, co to mysl v první řadě je. Co to je ta mysl ve vás? Teprve potom, až si toto ujasníte, tak taky budete s myslí jinak pracovat a budete v sobě vytvářet jiné myšlenky. Když chcete používat nějaký nástroj a mysl je svým způsobem nějaký nástroj, tak se v první řadě snažte seznámit s tímto nástrojem. A to je právě to, co jsem říkal: Jestliže během procesu, kdy tvůrčí Duch zviditelňuje sám sebe (čili vyzařuje směrem ven), dochází současně k procesu rozčleňování, čili tvůrčí Duch začne vyzařovat směrem ven:

Zde je naprosto důležité si uvědomit, že pokud existuje oddělená, izolovaná, samostatná skutečnost a tím, že máte na sobě tělo, tak existujete jako oddělená skutečnost a tato skutečnost má základní potřebu a tato potřeba je – být ve vztahovosti, být ve vztahu s jinou samostatně oddělenou skutečností, ale hlavně – být ve vztahu s Tím, který tuto oddělenou skutečnost vyzáril sám ze sebe. A to je jeden ze základních principů života. Zjednodušeně: Jestliže máte na sobě tělo, tak máte základní potřebu být ve vztahu s jinou tělesnou bytostí, ale hlavně být ve vztahu s Tím, kdo toto tělo stvořil. Každá existující samostatná skutečnost chce být ve vztahu, nikdo nepodléhá výjimce. To není nějaký životní zákon, to je život sám. Život nebo-li Bůh nemůže existovat bez vztahovosti. Přesněji řečeno: Bůh (Život) je přímo vztahovost. Během včerejší diskuse jsem si uvědomil, že někteří lidé pořád mají v sobě tendenci si myslet, že na jedné

straně (jednom protipólu) je Bůh (Duch) a na druhém konci je hmota. To není pravda. Všechno je Duch. Ať je to samotný Duch, ať je to myšlenka, ať je to emoce, ať je to hmota, všechno je Duch a ještě přesněji řečeno: Všechno je určitý stav Ducha. Toto by si měl člověk zafixovat a je to běžně používaný příklad: Pára, voda, led. Je to pořád tatáž látka, akorát ve třech různých stavech. A to samé je s Duchem. Je pouze jedna jediná živoucí Látka a tato živoucí Látka se projevuje v různých stavech. I to, co vnímáme jako hmotu, je pouze určitý stav Ducha, neexistuje nic jiného, než Duch a duchovno. Říkám to z toho důvodu, že když se nyní bavíme o tomto důležitém postupu, jak život funguje, je Duch a zdůrazňuji – tvůrčí Duch, který ze Sebe vyzáří něco ven, to se separuje, to, co existuje jako samostatná separovaná jednotka, potřebuje být ve vztahu, takže se dostáváme nyní k tomu, co je to mysl a myšlenka.

Mysl a myšlenka:

Zapamatujme si, že **jakákoliv myšlenka není nic jiného, než vyobrazení určitého vztahu mezi dvěmi nebo více oddělenými samostatnými skutečnostmi**. To je první příklad a druhý je ještě podstatnější: **Jakákoliv myšlenka není nic jiného, než vyobrazení vztahu mezi nějakou samostatnou, oddělenou skutečností a Zdrojem, který tuto skutečnost ze Sebe vyzáří**. A to je, co se týče duchovního růstu (poznání) daleko důležitější.

Podle toho, jak si uvědomujete svůj vztah k Bohu (ke svému Duchu), jinými slovy: jakou máte myšlenku či myšlenky o Bohu, to potom samozřejmě ovlivňuje vaše ostatní veškeré další myšlení.

Shrnutí: **Myšlenka je vyobrazení nějakého vztahu**. Když budu chtít po vás nějakou myšlenku, tak se vás např. zeptám: Jaký je rozdíl mezi sluncem? Čili když se někoho zeptám, jaký je rozdíl mezi sluncem, tak mi žádnou myšlenku nemůže říct, protože je jenom slunce a není zde druhá skutečnost, se kterou by slunce bylo v nějakém vztahu, protože když je slunce a nic jiného, tak vy nemůžete vytvořit vztah, proto nejste schopni říct žádnou myšlenku. A myšlenka je přece vyobrazení určitého vztahu a když řeknu, jaký je rozdíl mezi Sluncem a Měsícem, tak mi budete schopni sdělit spoustu myšlenek, kterými budete vyobrazovat jednotlivé různé vztahy, které existují mezi Sluncem a Měsícem. Říká se o nás, lidech, že umíme vědomě myslet, ale my si neuvědomujeme tuto zásadní skutečnost, že myšlenka je vyobrazení určitého vztahu.

Bavíme jsme se o živlu vzduchu. Vzduch představuje mysl. Můžeme říci, že **mysl je vědomí vztahů**. A to je paradox. To, že máme mysl, je důsledek toho, že chceme mít partnera. Ve své podstatě by ženy neměly uvažovat o ničem jiném než o mužích a muži o ženách. Ti, kteří se již zabývají astrologií, vědí, že znamení Vah, což je vzdušné znamení, astrologové dávají do souvislosti s manželstvím a partnerstvím a my již víme, proč. Je zde Duch a kolik je Duchů? V celém vesmíru existuje jeden tvůrčí Duch, který se nazývá Bůh. Tento živý Duch má potřebu sám sebe zviditelnit, protože každá živá skutečnost

chce být exhibicionistou, což je přirozená vlastnost každé živé bytosti včetně Boha, jenomže, když On se začne „předvádět“, vznikají separované (oddělené) skutečnosti a jejich potřeba je, když už jsou oddělení (sami), tak chtějí být ve vztahu a to je mysl (myšlenka). Myšlenka je vyobrazení určitého vztahu. Proto vzdušné znamení (Váhy) astrologové chápou, že souvisí s manželstvím nebo partnerstvím. Ale na základě toho, co jsem zde řekl, tak co je nějaké manželství (partnerství)? **Manželství mezi mužem a ženou nebo jakékoliv partnerství mezi dvěma lidmi není nic jiného než myšlenka, čili vyobrazení určitého vztahu mezi dvěma samostatnými skutečnostmi.** Co to znamená?

Podle toho, jaké má člověk ve své mysli myšlenky, podle toho jsou k němu přitahováni lidé, pomocí kterých bude v určitém vztahu nebo-li partnerství. A tento partnerský vztah nebude a není nic jiného, než zobrazení myšlenek, které člověk nosí ve své mysli.

To znamená, že když člověk se ve své mysli zbaví nějakých starých myšlenek a začne ve své mysli obsahovat jiné myšlenky, dojde k tomu, že původní partner, pomocí kterého se vyobrazovaly staré myšlenky, může odejít z jeho života a začne být k němu přitahován jiný partner nebo jiní lidé, kteří budou vyobrazovat tyto nové myšlenky v jeho mysli.

Takže když si uvědomíte, že myšlenka je opravdu jenom vztah mezi dvěma skutečnostmi, tak opravdu – manželství není nic jiného než vyobrazení určité myšlenky. To znamená, že lidé, kteří jsou kolem vás, jsou nejlepší prostředky, jak vyobrazit myšlenky, které nosíte v mysli. Změňte myšlení (obsah své mysli), dosadte tam jiné myšlenky a automaticky začnou vstupovat do vašeho života noví lidé, protože tyto myšlenky se potřebují projevit (zobrazit) ve vašem životě právě pomocí jím odpovídajících lidí, protože jenom s určitým člověkem můžete zažít určitý vztah. A tento určitý vztah je přesně to, co nosíte ve své mysli.

Živá skutečnost (Oheň) se musí zviditelnit (země). To, co se zviditelnilo, musí získat nějakou podobu, to se děje v mysli a pomocí mysli, ve které vznikají myšlenky a to je element vzduchu. To, co získalo nějakou podobu, jinými slovy: začalo nějak vypadat (vznikla myšlenka), má základní životní potřebu v tom, že chce vyvolat nějaký dojem, jinými slovy: chce vyvolat emoce, cítění. A to se týká každého z vás. Jestliže máte podobu, tak vaše nejzákladnější potřeba je: vyvolat dojem. Živý chce být vidět, ten, kdo je viditelný, chce mít podobu a ten, kdo má podobu, chce vyvolat dojem (emoce, cítění). To je životní nutnost. Jestliže je něco, co má určitou podobu, něco, co nějak vypadá, tak zákonitě to chce vyvolávat nějaký dojem nebo-li pocit. Jinými slovy: Každá myšlenka (obraz v mysli) se snaží vyvolat cítění (emoce), které jsou symbolizovány živlem vody. A tento proces zvláště dobře znázorňují ženy. Proč většina žen chce nějak vypadat, jinými slovy: chtějí být krásné? Proč si žena nevezme na sebe jen tak nějaké oblečení? Proč se snaží zkrášlovat své tělo? Protože chce vyvolávat emoce, chce vyvolat dojem. A proč? To je právě to, že když si např. vezmeme staré egyptany, kteří perfektně ovládali jazyk souvztažností (nebo-li

jazyk symbolů). Nevím, jestli to na sobě pozorujete, ale věřte mi, když se začne váš Duch nebo-li Bůh ve vás aktivovat, tak On vám začne postupně otvírat oči a vy zjistíte, že všechno, co vidíte kolem sebe, je jenom symbol pro určitou duchovní skutečnost. Takže neposuzujte nikdy věci podle toho, jak se jeví navenek, ale posuzujte věci podle toho, jakou myšlenku či ideu znázorňují. Všechno je znázorněním určité ideje. Slunce je znázorněním určité ideje, všechno, stůl, atd. Vraťme se ale k ženám. Řekli jsme si, že když jsou v mysli myšlenky, tak základní potřeba myšlenek je – vyvolat dojem. Myšlenka je určitý obraz a obraz chce vyvolat dojem (pocit). Co symbolizuje žena? Pozemský muž je symbolem Ducha a pozemská žena je symbolem duše (mysli), ve které vznikají myšlenky (určité obrazy). A jak jsme si řekli, každý obraz (každá podoba) zákonitě usiluje o to, aby vyvolala dojem (prožívání emocí). Obraz nebo nějaká podoba (myšlenka), která nemá schopnost vyvolat žádné emoce, není žádným obrazem. Pokud je nějaký obraz, který není schopen v tom, kdo se na ten obraz dívá, vyvolat nějaký dojem, tak ten obraz, jakoby ani neexistoval. Kde není obraz (podoba, myšlenka), tam nemůže být ani emoce, to je velice důležitá věc. Bez myšlenek nemohou emoce existovat. Takže žena, když by viděla, že nevyvolává žádné emoce, by měla dojem, že vlastně ani neexistuje. A to by bylo pro ženu, jakoby byla mrtvá. A to je jeden z důvodů, proč chce být žena krásná, protože každá myšlenka pouze tím, že vyvolává emoce, potvrzuje své bytí. Druhý důvod, proč chce být žena krásná, je tento: Řekli jsme si, že myšlenky mohou vzniknout pouze tak, když před tím proběhl proces, kdy živá bytost začala sama sebe zviditelňovat (začala vyzařovat směrem ven své obsahy), při tomto procesu současně došlo k procesu separace (rozdělení), takže myšlenky jsou důsledkem předcházejícího procesu rozdělení. Ale **to, co se nachází ve světě rozdělenosti, zákonitě touží po tom, aby se vrátilo zpět do stavu nerozdělenosti, do stavu Jednoty, kterou nazýváme Bůh.** Vše, co je ve světě rozdělenosti, ať si to uvědomuje nebo ne, se chce vrátit k Bohu – do stavu Jednoty. A jak se lze vrátit do stavu Jednoty? Právě přes emoce. Protože jestliže myšlenka vyobrazuje vztah, který existuje mezi dvěma oddělenými skutečnostmi, tak tím, že tato myšlenka (tento obraz v mysli) vytvoří emoci a předpokládejme, že ta emoce bude kladná, tak co se stane? Stane se to, že tyto dvě oddělené skutečnosti začnou být k sobě přitahovány a čím je tato emoce silnější, tím se začnou k sobě přitahovat více a více a až je emoce tak silná, že budou k sobě přitahovány obrovskou silou, tak může dojít k tomu, že tyto dvě oddělené skutečnosti se spolu spojí a dostanou se do stavu naprostého sjednocení (do Jednoty) čili k Bohu. Emoce zažíváme všichni, ale je důležité si uvědomit ten princip. Emoce mají ten význam, že pokud existují dvě oddělené skutečnosti, tak emoce je síla, která se snaží tyto dvě oddělené skutečnosti přitáhnout stále více k sobě a až ta emoce bude natolik silná (bavím se o kladné emoci, třeba o lásce), tak ty dvě oddělené skutečnosti se tak prostoupí, až se sjednotí, ony se dostanou k Bohu a v tom okamžiku vědomí rozdělenosti zanikne, začnou zažívat Jednotu, to znamená, že se vrátili do ráje. A tento

princip vidíte všude kolem sebe. Kdyby země necítila emoce, tak tady nemůžete žít. Protože co je to zemská gravitace? Země k vám cítí emoce a tyto emoce vás přitahují. Kdyby tato emoce neexistovala, tak se začnete od země vzdalovat. Ale tím, že existuje nějaká emoce, tak vás to táhne a spojuje k sobě. Kdyby hmota země nebyla moc tvrdá, tak byste skončili v nitru země a tam byste se dostali do jednoty. To je všeobecný princip a je důležité si uvědomit jednu věc: Ta emoce je, zemská gravitace funguje, ale co matička země na vás miluje? Co se snaží přitáhnout? Vaše fyzické (tělo). Stejně přitahuje stejné. Máte vysvětleno, proč je v ženách tak silná potřeba vyvolávat emoce, protože se chtějí dostat do Jednoty, chtějí se dostat k Bohu. Ženská přirozenost je taková, že chce vyvolávat emoce proto, aby se dostala do ráje (do Jednoty v Bohu). Je samozřejmé, že mohou vzniknout i záporné emoce, které způsobí, že namísto toho, aby se dvě oddělené skutečnosti k sobě přitahovaly, až se nakonec dostanou do vzájemné Jednoty, tak místo toho se začnou odpuzovat, až se tím pádem začnou čím dál více od sebe vzdalovat, takže místo Jednoty (Boha) budou zažívat čím dál větší oddělenost (satana). Záporné (negativní) emoce působí přesně opačně, jsou dvě oddělené skutečnosti, dva lidé a tyto negativní emoce místo toho, aby tyto dva lidé sblížovaly, aby se dostali do čím dál větší Jednoty, tak tyto negativní emoce začnou tyto dva lidi od sebe odpuzovat a oni se dostávají do stavu čím dál větší oddělenosti (vzdálenosti) od sebe, čili do stavu čím dál většího satana. Bůh je Jednota a nejvyšší Jednota a satan je to největší oddělení (rozdělení). Proto říkal vždycky Gustav Husák: Co politika rozděluje, to slivovička spojuje.

Dostali jsme se k živlu vody a nyní se vrátíme k bodu, kde jsme začali a tedy k Ohni. Bavili jsme se o emocích a z emocí se můžete vrátit už jedině zpět k Ohni, což je Duch (Bůh). Myšlenka (obraz) má potřebu vyvolávat dojem (emoci) a jakou má potřebu emoce? Emoce nemá jinou základní potřebu než tu, aby byla prožívána v přítomnosti živé bytosti. A to můžete pozorovat sami na sobě, že to tak je, všimněte si toho, že když někdy zažíváte nějaké silné emoce, tak nechcete být sami, ale tyto emoce vás nutí být v přítomnosti nějaké živé jiné bytosti. A zde máte dvě možnosti: Buď jdete mezi lidi, anebo se snažíte si živou Bytost uvědomovat přímo v sobě, ve svém srdci. A to vám také vysvětluje, proč se lidé dívají raději na film v kině, než doma v televizi. V kině mohou být emoce prožívány v přítomnosti většího počtu živých lidí.

A co je v člověku to živé? Co je v člověku živá Bytost? No přece jeho Duch! Pouze tvůrčí Duch je přímo touto živou Bytostí. Tvůrčí Duch je symbolizován živlem Ohně. Tady máte vysvětleno, proč za živlem voda je vždycky Oheň. Chápejte to tak, že emoce má základní potřebu být prožívána v přítomnosti živé bytosti. Ale nezapomeňte na to, co jsme si říkali minule. Těch tvůrčích duchů je spousta. Nejpozitivnější tvůrčí Duch je Kristus, nejnegativnější tvůrčí Duch je antikrist (satan). A mezi nimi se nalézají spousta tvůrčích duchů, někteří se přibližují více Kristovi, jiní se přibližují spíše k antikristovi. Takže není Oheň jako oheň. To si musíme trochu upřesnit. Každá specifická emoce chce být prožívána v přítomnosti určité jí odpovídající živé

bytosti, čili určitého tvůrčího ducha (Ducha). Jinými slovy: **Určitou emoci vyvoláváte přítomnost určitého tvůrčího ducha.** To je velice důležité si uvědomit. Emocí Lásky vyvoláváte přítomnost Krista, jestliže cítíte emoci Lásky, tak vězte, že je s vámi Kristus. Emocí nenávisti vyvoláte přítomnost satana.

Další znázornění čtyřtaktu – 2.rytmu:

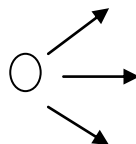
Vyložil jsem tento čtyřtakt (2.rytmus) znovu, my to známe v podobě kosočtverce, ale pro naši lepší představivost si to ještě můžeme nakreslit takto:

OHEŇ (tvůrčí Duch) - je stav jednoty ○ (pouze jeden jediný bod)

ZEMĚ (proces zviditelňování) – je stav, kdy nějaké Centrum začne vyzařovat směrem ven:

Zákonitě dochází k separaci.

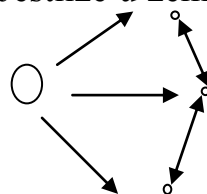
Perfektně to vidíte, když se spojí spermie s ženským vajíčkem, když se ty buňky začnou množit, to je proces separace.

VZDUCH (mysl, duše) je vědomí vztahu. Jestliže u země došlo k separaci, tak mysl hledá, jaké jsou vztahy.

Mysl způsobuje to, že pokud jsou nějaké oddělené skutečnosti, tak mysl hledá, jaké jsou mezi nimi vztahy.

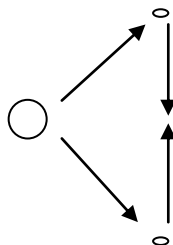
Když v mysli vidíte vztahy, které existují mezi těmito skutečnostmi, tak dochází k tomu, že:

VODA

Nějaké dvě oddělené samostatné skutečnosti začnou být přitahovány k sobě:

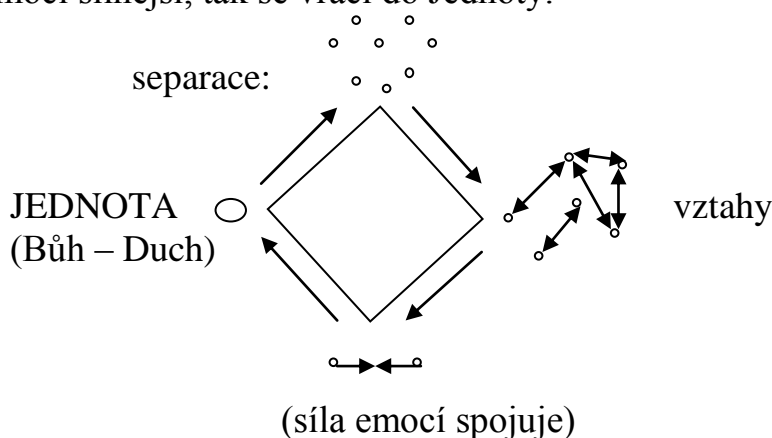
Myšlenka nebo-li obraz (určitý vztah) způsobí, že vzniká emoce (voda) a tato emoce začne dvě oddělené skutečnosti přitahovat k sobě.

Zkuste si také nakreslit (vidět) tento obrázek (jak jsme si kreslili 2. rytmus – čtverec – oheň, země, vzduch, voda) v těchto symbolech:

Všechno má počátek v Jednotě nebo-li v Bohu, druhý krok spočívá v tom, že tato Jednota začíná vyzařovat směrem ven, čili dochází současně k separaci (rozčlenění). Další krok spočívá v tom, že jestliže vznikly nějaké osamocené

skutečnosti, tak mysl vytváří (vidí) vztahy, teprve v mysli to může získat podobu. A jestliže něco získá nějakou podobu, tak tato podoba vyvolává emoce a tyto emoce se snaží tyto dvě oddělené skutečnosti přitáhnout k sobě a čím více je síla emocí silnější, tak se vrací do Jednoty:

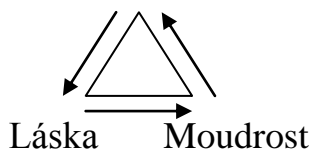

To bylo vše, co se týká 2.rytmu (čtyřtaktu), už se k tomu vracet nebudu.

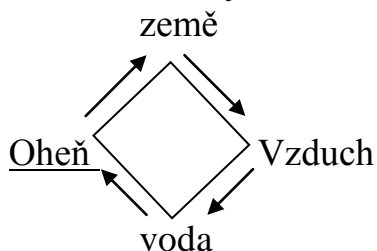
Spojení dvou rytmů (opakování a další znázornění):

Řekli jsme si, že existují dva životně důležité rytmy:

1.rytmus: Všechno začíná Láskou, Láska pracuje skrze Moudrost, Moudrost pracuje skrze Vůli a Vůle pracuje skrze Lásku (v 11. semináři je to dopodrobna vysvětleno na příkladech)

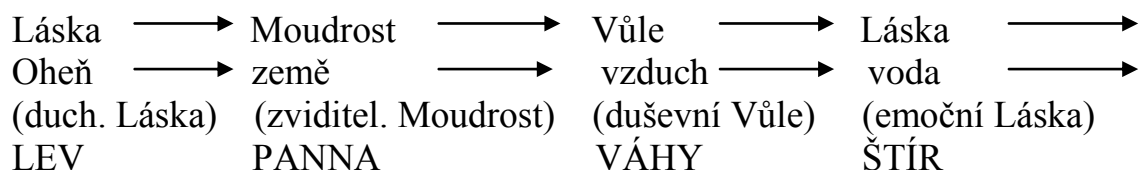

2.rytmus: Duch se zviditelňuje, to, co zviditelňuje, vstupuje do mysli, v mysli vznikají myšlenky, které vyvolávají emoce a emoce potřebují být prožívány v přítomnosti živé bytosti, čili emoce aktivují Ducha (či ducha):

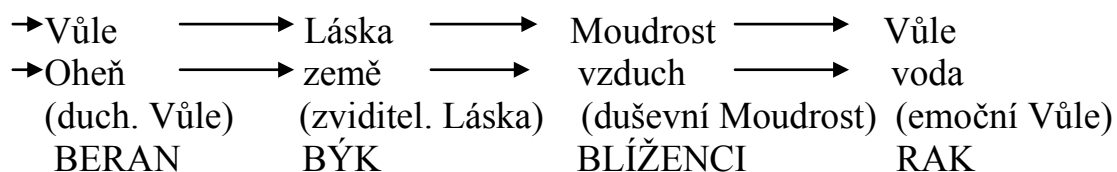
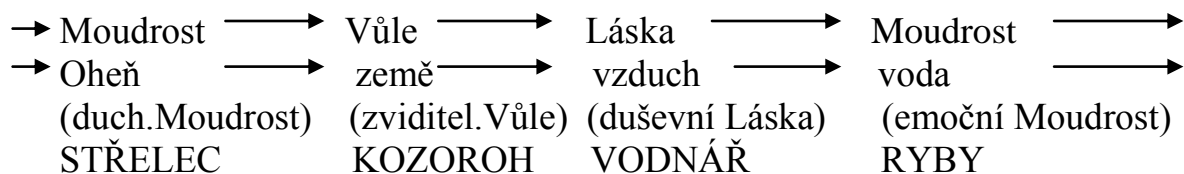

V tomto druhém rytmu začínáme u Ohně, Oheň je živá bytost, to znamená, že začátek jakékoliv činnosti, jakékoliv tvorby může být vždycky vyvolán živou bytostí.

Dále jsme si vysvětlovali, že nemůže působit jeden rytmus bez druhého (samostatně), ale tyto dva rytmy fungují současně:

Tím jsme si vysvětlili, že v životě existuje dvanáct základních kvalit, které vznikly spojením 1. rytmu – Láska, Moudrost, Vůle s 2. rytmem – oheň, země, vzduch, voda.

Z této tabulky vidíme, že spojením těchto dvou rytmů může vzniknout maximálně 12 duchovních kvalit, protože ve 13 kroku by se znovu objevila Láska + Oheň a toto spojení bylo hned tím prvním krokem, takže by došlo k opakování.

Nyní se dostáváme k tématu:

Posloupnost dvanácti duchovních kvalit:

Dnes si budeme povídat jen o prvním kroku této posloupnosti a to je kvalita, která vznikla spojením Lásky a Ohně, kvalita, kterou astrologové nazývají – LEV.

1 krok: Oheň + Láska = Duchovní Láska – LEV:

V životě a nejenom zde, na této Zemi, ale kdekoli ve vesmíru, kdekoli ve stvoření existuje dvanáct duchovních kvalit, více jich není. První, co musíme udělat, pokud chceme pochopit to, co se nazývá zvěrokruh a to není nějaká astrologická hypotéza, ale to je něco, co je živé, to je život sám: Zvěrokruh nám popisuje, jak funguje život, to není nějaká konstrukce, to je životní realita. A pokud chceme popisovat zvěrokruh nebo to, co zvěrokruh symbolizuje, tak musíte začít hned samotným počátkem všeho a to je kvalita, která vznikla spojením Oheň + Láska a spojením těchto dvou kvalit vzniká skutečnost, která se v astrologii nazývá – LEV.

Znovu vám opakuji: Ze čtyř živlů, které máme (a každý živel něco představuje), je Oheň ten počáteční, protože Oheň symbolizuje Boha a všechno musí začínat od Boha. Z tří kvalit (Láska, Moudrost, Vůle) je počáteční Láska.

Všechno vždycky začíná u Lásky. Proto, když spojíte tyto dvě primární (počáteční) kvality, tak dostáváte kvalitu Oheň + Láska, čili Lev a toto je počáteční krok v životě a tím pádem i ve zvěrokruhu.

Ten, kdo se již zabýval astrologií, tak doufám, že si dnes uvědomí, jak astrologie, která je dneska prezentována, jak je na hony vzdálená realitě. Pokud člověk nemá duchovní poznání, tak nemůže vědět, o čem zvěrokruh je. Nemá šanci. Zvěrokruh je opravdu o Duchu (o Bohu). A kdo nezná Boha, nezná ani sám sebe (člověka). Chcete-li rozumět člověku, snažte se porozumět Bohu, jinak to nejde.

První duchovní kvalita, kterou začíná jakýkoliv tvůrčí proces, je kvalita, která je spojením Ohně a Lásky. Musíme si uvědomit, že život není nic jiného, než tvůrčí proces. V astrologii se tato kvalita nazývá Lev. Je mi jasné, že budu nyní mluvit hodně abstraktně, ale jiná možnost není. Ale také budu říkat spoustu věcí, které jsme si zde už řekli. Minule jsem podrobně popisoval, co mám na mysli pod pojmem tvůrčí Duch. Jestliže už víme, že Oheň symbolizuje tvůrčího Ducha (Krista), můžeme říci, že tato duchovní kvalita představuje duchovní Lásku nebo-li jinými slovy: Lásku tvůrčího Ducha.

Jak už bylo řečeno: Tvořit může pouze někdo, kdo je živý a jediný, kdo je živý, je Boží Duch. Kromě Božího Ducha neexistuje živá bytost. Všechno, co existuje ve stvoření čerpá svůj život z tohoto tvůrčího Ducha (Krista). Takže **zahájit tvůrčí proces může pouze živá Bytost a současně ta její část, kterou představuje Láska.**

Symbyly znamení Lva:

Lidi, kteří pracovali s astrologií ví, že v astrologii se s touto kvalitou, která se nazývá Lev, pojí takovéto významy:

- DÍTĚ	- KRÁL (VLÁDCE)
- SRDCE	- HRY, KONÍČKY, využití volného času
- SLUNCE	- MILENCI

Toto jsou velice důležité symboly. A to je ten rozdíl mezi opravdovou (duchovní) astrologií a mezi tzv. astrologií. Astrologové se snaží tyto symboly brát doslovně a nechápou, že to je symbol něčeho vyššího. Já se nyní budu snažit vám tyto jednotlivé symboly, které mají (a pozor na to) i velký význam ve snech, vysvětlit a pokud některé tyto symboly vidíte ve snech a sen není nic jiného než to, že k vám promlouvá v noci vaše duše, takže byste měli po dnešním výkladu chápat, co vám vaše duše pomocí těchto symbolů sděluje, nebo na jakou oblast vás upozorňuje. Ale hlavně si snad uvědomíme, že všechny tato různá slova popisují jedno a to samé, stále jeden a týž princip.

To, co zde chci říct, tak ti, kteří chodí na tyto semináře, tak už to ví. První, co si probereme, je, co to znamená DÍTĚ:

Symbol DÍTĚ:

To je velice důležitý symbol. Tento princip dítěte jsme si vysvětlovali už mnohokrát. Symbol dítěte souvisí s Bohem. My víme, že Bůh se může prožívat v různých stavech. Když slyšíme slovo Bůh, tak si musíme uvědomit, že to není jedna a ta samá skutečnost, ale je to skutečnost, kterou můžete prožívat v několika stavech. Nejzákladnější stav Boha je ten, který se nazývá Bůh – Otec. Stav Boha – Otce je stav, kdy zažíváte prožitek JÁ JSEM. Proto je v Bibli Bůh Otec nazýván Jehova, což v překladu do češtiny znamená: Jsem, kterýž jsem. To není nic jiného, než prožitek toho, že Já existuji, nic víc, nic méně. Jednodušeji se to už říct nedá. Toto vědomí JÁ JSEM (a to je důležité) je všudypřítomné a je to vědomí toho, že jsem živý, je to vědomí vlastní životnosti. JÁ JSEM je přímo Život. Život a JÁ JSEM je jedno a to samé. Bůh Otec je to ve vás, co vás činí živým, co vás oživuje.

Dotaz posluchače: Nemluvil jsi o tom, že to je ten neprojevený Bůh, to JÁ JSEM? Neprojevený Bůh je život? Uvědomění si existence života?

Odpověď J.P.: Ano, uvědomování si vlastní existence...

Pokračování dotazu: Ale nic víc, jenom té existence?

Pokrač. odpovědi J.P.: Ano, jenom toho, že existuješ. Je to jenom holý život. Bůh Otec je jenom holý život, který se zatím ještě nijak neoblékl, to je Bůh, který je ještě totálně nahý.

Všimněte si, a to je praxe: Když z vašeho vědomí zmizí prožitek JÁ JSEM, tak přestanete existovat, ztrácíte vědomí. Nechci říct, že materialisti jsou hloupí, ale jsou velmi neobjektivní, oni vám stále budou tvrdit, že hmota (nebo-li vaše tělo) plodí vědomí, ale to je přesně naopak: Vědomí plodí vaše tělo. Jestliže vám říkám, že Bůh Otec je vaše JÁ JSEM, tak když vezmu nějakou palici a někoho praštím přes hlavu, tak on ztrácí vědomí a ztráta vědomí není nic jiného než to, že ten člověk přestane mít prožitek JÁ JSEM, Já existuji, tak když se dostane do bezvědomí (do stavu bez Boha), tak kde je jeho tělo (hmota)? Není. Jestliže zmizne vaše JÁ JSEM, tak on se dostává do bezvědomí (bezbožnosti), tak taky nevnímá ani svoje tělo. Teprve když se mu vrátí vědomí a on začne prožívat prožitek JÁ JSEM, tak teprve tehdy začne existovat také i jeho tělo (pro něho).

Poznámka posluchače: Ale pro materialistu je to jednoznačný důkaz toho, že Bůh byl pryč, ale tělo tu pořád je, to znamená, že je primární.

Odpověď J.P.: Ale to znamená, že ty tam pleteš už do toho sebe. Ber jenom jeho jako samostatnou jednotku a právě proto, když on je v bezvědomí a ztratil pocit Boha (JÁ JSEM), takže zmizelo i jeho tělo, tak to tělo tam leží, ale kdo ho tam vidí? Ty ho tam můžeš vidět, protože v tobě to JÁ JSEM je. Jestliže praštím po hlavě i tebe, tak to tělo zmizne i pro tebe. Vždycky existence něčeho je podmíněna, že musí být někdo, kdo má pocit JÁ JSEM, Já existuji. Pokud by tento pocit JÁ JSEM neexistoval u někoho, tak nemůže existovat už vůbec nic. Toto je stav Boha Otce, to je přímo ta skutečnost ve vás, která je přímo vašim

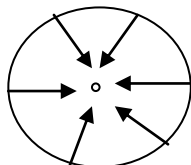
životem, která vás udržuje při vědomí. Teprve, když jste při vědomí, tak může existovat něco dalšího, třeba myšlenky, emoce, tělo, ale pokud by nebylo JÁ JSEM, tak už nemůže být nic jiného. To nejde. Takže toto je Bůh Otec, čili stav Ducha, který nazýváme Bůh Otec.

Ovšem podstatná skutečnost spočívá v tom, že i když toto JÁ JSEM je přímo Život, tak je to Život, který nic nevytváří. JÁ JSEM je absolutně nečinné, proto, jakoby bylo mimo veškerou tvorbu. JÁ JSEM je lenoch první třídy, větší lenoch neexistuje. On jen děkuje, že je živý a že je při vědomí. Toto JÁ JSEM nemá žádné přívlastky, proto se nedá žádným způsobem popsat. Když to zažíváte, to je jen prožitek, že cítíte, že existuje živé Já a toto živé Já pouze existuje, nic nedělá, kromě toho, že Je. Nic jiného tam nenajdete. Proto JÁ JSEM jako takové (Bůh Otec) není ani předmětem zvěrokruhu. Toto JÁ JSEM je mimo veškerou tvorbu, nemá žádné přívlastky, je tím způsobem nepopsatelné a pokud Ho chcete poznat, tak Ho musíte zažít v sobě a teprve, když Ho zažijete v sobě, budete vědět, o čem to je.

Toto JÁ JSEM je stav, kdy se zažívá živé JÁ a toto JÁ jenom jednoduše JE, ale pokud má dojít k procesu tvoření, musí nejprve Bůh Otec (toto JÁ JSEM) zrodit své DÍTĚ – Svého Božího Syna. A to je podstata symbolu dítěte. **Pokud Bůh Otec, který je mimo veškerou tvorbu, chce tvořit, tak první krok, který musí Bůh Otec udělat, je, že musí zrodit Své Dítě – Svého Božího Syna.** A tento proces – zrození Božího Syna – jsme si již rovněž popisovali mnohokrát. Představme si, že toto nekonečné, všudypřítomné a zatím nic nevytvářející (to znamená: žádným způsobem se neprojeví JÁ JSEM opustí Svoji nekonečnost

do jednoho bodu:

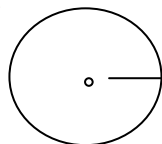

nekonečně vysoké Teplo (Lásku), nekonečně jasné Světlo (Moudrost) a nekonečně velkou Sílu (Vůli).

Poznámka posluchače: Z hlediska kosmologie tam chybí už jenom hmotnost. Odpověď J.P.: A proč je za ohněm země?

Když se nekonečnost a všudypřítomnost zkoncentruje do jednoho bodu, dochází ke vzniku Centra, které obsahuje

A toto Centrum je stav Boha, který se nazývá Syn Boží nebo-li tvůrčí Já, nebo-li Kristus (Slovo, které bylo na počátku).

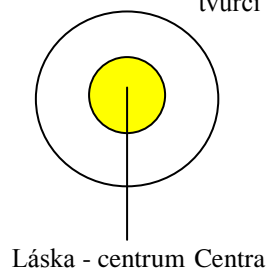

vzniká Bůh Syn

Toto Centrum je to, co popisuje Bible jako Slovo, které bylo na počátku, Slovo, které bylo u Boha a které je Bůh. Teprve toto Slovo (tento Syn Boží) je příčinou veškerého tvoření. **Takže je nutno vědět, že né Bůh Otec, ale Bůh syn je Stvořitel.** Z toho, co jsme si nyní řekli, vidíme, že toto Centrum, tento

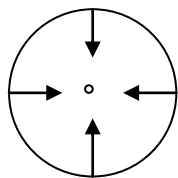
Syn Boží, je ihned trojjediný, protože má Teplo (Lásku), Světlo (Moudrost) a má Sílu (Vůli) a to v nekonečné míře. Když jsme si kreslili ten trojúhelníček, tak tím jsme si znázorňovali trojjedinost Syna Božího (tvůrčího Já) – Univerzálního Krista – Slova, které bylo na počátku, jak píše Bible. Nesmíte nikdy dojít k myšlence, že by někdy existoval stav, že by byl pouze Bůh Otec, tedy nějaké nekonečně přítomné JÁ JSEM a že by bylo bez svého Syna. Bůh Syn, Bůh Otec jsou dva stavy téhož Ducha a oba dva tyto stavy existují současně, nikdy nebyl stav, že by bylo pouze JÁ JSEM a že by toto JÁ JSEM nebylo staženo do toho jednoho bodu. Takový stav nikdy nebyl a ani nikdy nebude. Bůh Syn a Bůh Otec jsou stejně věční. To jsou dva stavy téhož a jediného Ducha. Bůh Otec je JÁ JSEM, které je přítomno v nekonečnu, vše prostupující, všeoživující, kdežto Bůh Syn je JÁ JSEM zkoncentrované do jednoho bodu. Boží Syn nikdy nevzniknul, je stejně věčný jako Bůh Otec, jsou to pouze dva stavy jednoho a toho samého Ducha. Ale, protože se zabýváme Duchem a Láskou, což je Lev (duchovní Láska), tedy se zabýváme Láskou tvůrčího Ducha – Syna Božího (a ještě zde připomenou: Když říkám Oheň – a říkám, že Oheň symbolizuje Ducha (Syna), takže Oheň symbolizuje Syna Božího, ne Boha Otce, Oheň je symbol Boha, ale v té podobě - Syn Boží – Kristus), musíme si připomenout, co jsme si již řekli v předcházejících seminářích: Vzpomínáte si na vajíčko?

tvůrčí Centrum - bod a my si představíme, že v tom bodě je vajíčko – symbol Krista

Láska - centrum Centra

Říkali jsme si, že Syn Boží je tvůrčí Centrum (bod), které obsahuje nekonečné Teplo, nekonečné Světlo a nekonečnou Sílu a tedy je trojjediné, ale zde je důležitá věc: Představte si, že máte tvůrčí Centrum (symbol - vajíčko), žlutek je Láska, bílek je Moudrost a skořápka je Vůle. Tak to v Synu Božím (v tomto tvůrčím Já) je. A toto je velice důležitý duchovní poznatek: Přestože Syn Boží – tvůrčí Já (pořád mám na mysli jedno a to samé), Slovo, které bylo na počátku, čili tvůrčí Duch a protože tento tvůrčí Duch je sám o sobě tvůrčí Centrum a my víme, jak vzniklo toto tvůrčí Centrum (že se nekonečno stáhlo do jednoho bodu), takže přestože je tento Duch sám o sobě tvůrčí Centrum, tak Jeho Láska je Centrem tohoto Centra. Abychom si to ještě lépe představili:

Nekonečno se stáhlo doprostřed, do jednoho místa, do jednoho bodu a vzniklo tvůrčí Centrum, čili stav Boha, který nazýváme Syn Boží – Kristus, nebo-li tvůrčí Já, ale tento Boží Syn je to samé jako vajíčko: Láska je přímo centrem tohoto Centra.

Boží Láska je přímo střed tohoto tvůrčího centra. Takže Boží Láska tím pádem je samotný střed Boha – Syna (Krista) a protože veškeré stvoření pochází z Boha je tím pádem Boží Láska samotným středem jakékoliv stvořené věci.

Takže chápete, co to je dítě? Dítě je Boží Syn a to je ten paradox: Dítě je vlastně Ten – Největší a Nejsilnější – Tvůrce vesmíru – Kristus, protože Bůh Otec tvoří vesmír skrze Svého Syna a tedy skrze Své Dítě (Krista). Jestliže vidíte ve svých snech dítě nebo symboliku, která souvisí s dítětem, tak mějte na mysli své tvůrčí Já, nebo-li svého Krista – Božího Syna.

Uvědomte si jednu věc: **Bůh Otec i člověk (oba dva) musí porodit stejné Dítě. To je pointa dítěte.** To znamená, že Bůh Otec (všudypřítomné JÁ JSEM) je mimo veškerou tvorbu. On v tom stavu všudypřítomnosti není schopen nic stvořit, On jenom oživuje. Pokud chce Bůh Otec něco stvořit, On se musí stáhnout do jednoho ohniska, tím se změní na Božího Syna (Univerzálního Krista) a teprve tento Kristus je Stvořitelem vesmíru, skrze který vzniká všechno ostatní.

Dotaz posluchače: Těmito formulacemi neustále vytváříš dojem, že jedno následuje druhé a že to není současně. Upozorňuješ nás, že to sice je současně, ale když o tom mluvíš, tak to vykládáš postupně.

Odpověď J.P.: To je z jednoho prostého důvodu, protože používám lidská slova a když chceš něco vysvětlovat, tak musíš vysvětlovat krok za krokem. Proto to tak říkám.

Člověk se má celý život snažit o to, aby tohoto Boha – Syna v sobě objevil, jinými slovy: porodil.

Z jedné strany Bůh Otec musí stvořit Boha - Syna, aby mohl stvořit zbytek a z druhé strany člověk musí ve svém životě hledat tohoto Krista (toto tvůrčí Já), jinými slovy: musí Ho (v sobě) porodit. Takže vidíte, že Bůh Otec i člověk vlastně musí porodit stejné Dítě (kristovské Já).

Symbol SRDCE:

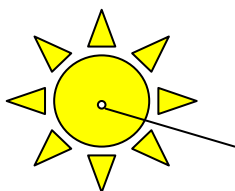
Jestliže někdo řekne srdce, tak nemáme na mysli náš tělesný orgán, který rozhání do našeho těla krev. Výrazem srdce máme na mysli nejvlastnější střed, ať už Boha, nebo člověka. Vlastní střed, čili srdce čehokoliv je Boží Láska. Takže můžeme říci, že ne v mém srdci sídlí Láska Boha – Tvůrce, ale Láska tvůrčího Ducha (Boha) je sama tímto srdcem, tímto středem mé bytosti. Tudíž srdce nepředstavuje nějaké hmotné centrum, ale duchovní střed jakékoliv bytosti a tímto duchovní středem je Láska. Naše fyzické srdce je pouze symbolické vyobrazení této duchovní skutečnosti. A toto je podstatou veškerého duchovního úsilí. Člověk jako stvořená bytost musí hledat svého Stvořitele a tím je Bůh – Syn (tvůrčí Duch) – Kristus. Ovšem to nestačí, člověk musí nalézt samotný střed – srdce Boha – Božího Syna. Tedy nestačí nalézt jenom Boha – Syna, ale musíme nalézt srdce Boha – Syna a tímto středem je Láska tohoto Božího Syna. Řekli jsme si, že Jeho Láska je přímo střed. Člověk by neměl říkat, že v mém srdci je Kristus, ale měl by říkat: Kristova Láska je mým srdcem. Z tohoto pohledu, kdy člověk ve svém bytí usiluje o objevení středu své bytosti (svého

srdce), se toto srdce stává to samé, jako dítě. Takže když řeknu, že když člověk objeví své skutečné srdce, je to to samé jako když řeknu, že se v člověku zrodilo Boží Dítě, to znamená Láska tvůrčího Ducha - Krista). A to je důležité: **Teprve, když člověk v sobě nechá zrodit Boží Dítě (duchovní srdce), teprve tehdy se stává tím, co Bible nazývá – živá duše. Do té doby, než člověk objeví své duchovní srdce a dokud se v něm nezrodí toto Boží Dítě, tak je duše mrtvá.** To znamená, že když Bible říká: A člověk stal se živou duší, tak je to míněno tak, že v tomto člověku se zrodilo Boží Dítě, nebo-li tento člověk na své duchovní cestě objevil svůj duchovní střed – své SRDCE. Dokud si člověk neuvědomuje tuto Lásku Kristovu v sobě, jen mrtvou duší a jen obyčejným smrtelníkem. Teprve objevením svého duchovního středu dochází ke druhému zrození člověka a takový člověk se stává nesmrtelným (z duchovního hlediska). Takže **skutečným a jedinečným dítětem člověka je tedy jeho duchovní střed (srdce) – Láska Boha.** Stejně tak jako u člověka je tento duchovní střed dítětem i Boha Otce, to znamená: Jak Bůh Otec, tak i člověk mají společné Dítě a tím je Láska Božího Syna. Takže víme, co je naše srdce.

Symbol SLUNCE:

Slunce je v přírodě nejkrásnější znázornění Boha – Syna (Stvořitele), čili Krista. Slunce je dokonalé vyobrazení toho, co jsme dnes doposud probírali.

Existuje nekonečný (živý) prostor, tento nekonečný prostor představuje Boha Otce – všudypřítomné JÁ JSEM. A tento nekonečný prostor není mrtvý, protože nekonečný prostor je přímo tímto JÁ JSEM, který je Život. Tento nekonečný prostor se zkoncentruje do jednoho ohniska a tak se Bůh Otec změní na Boha Syna. A toto ohnisko, do kterého se zkoncentruje nekonečný prostor, představuje Slunce. Slunce je tedy ohnisko, do kterého se zkoncentruje nekonečný prostor (toto JÁ JSEM). A tak jako Bůh Syn má nekonečnou Lásku, nekonečnou Moudrost a nekonečnou Vůli, stejně tak Slunce vyzařuje své Teplo, Světlo a Sílu. Musíme si však uvědomit, že sluneční kotouč je dokonalé znázornění (v přírodě) Boha Syna (Stvořitele – Krista), avšak řekli jsme si, že Láska Boha Syna je vždy samotný střed tohoto Centra, takže je to to samé, jako jsme si kreslili u vajíčka.

Celé Sluníčko představuje Syna Boha – Krista (tvůrčího Ducha).

Střed Slunce představuje SRDCE Boha Syna – Jeho Lásku.

To všechno jsou duchovní symboly, které vidíme v životě. To, co představuje fyzické srdce pro fyzické tělo člověka, to samé představuje Slunce pro naši sluneční soustavu. Pro naše tělo je naším sluncem srdce, ale pro sluneční soustavu je Slunce srdcem této soustavy. Takže Slunce je srdcem naší sluneční soustavy, tak mám na mysli, že je středem naší sluneční soustavy.

Každá stvořená věc, ať je to člověk, zvíře, sluneční soustava, galaxie, má svůj tvůrčí střed – svoje SRDCE, které ji oživuje svojí Láskou, Moudrostí a Vůlí.

A protože v noci na obloze vidíme velké množství Sluncí (hvězd), z toho vyplývá, že těchto tvůrčích ohnisek (Synů Božích) je nekonečné množství. Avšak ze všech Božích Synů je jeden největší, nejvyšší a sice Ten, který žil v těle Ježíše Krista.

Musíme si uvědomit, že jeden důležitý symbol vidíme v přírodě. Které Slunce je pro nás nejdůležitější? To, které je nejbližší Zemi, protože toto Slunce oživuje vše na této planetě a protože Země představuje naše fyzické tělo (protože naše fyz. tělo je z této země) a Slunce představuje Syna Boha (Krista) – naše tvůrčí Já, je tímto symbolem naznačeno, že každý člověk má hledat Syna Božího, který se ukrývá přímo v jeho vlastním těle.

Synů Božích je mnoho, to vidíte na noční obloze, že Sluncí je spousta, ale pro nás je nejdůležitější ten syn Boží – to Slunce, které je nejbližší naší zemi, protože to nás oživuje? A naše Země je symbol našeho fyzického těla a Slunce je symbolem Krista, takže člověk má hledat Syna Božího, který se ukrývá přímo v jeho vlastním těle.

Člověk nemá hledat Krista v těle Ježíše, ale musí Ho hledat přímo ve vlastním těle, protože jak jsme si řekli, Syn Boží – Kristus (naše tvůrčí Já) je přímo naším středem – SRDCEM.

Takže vidíme (a to jsem dnes již naznačoval), jak je naše pozemská řeč nedokonalá, protože jestli jste mě poslouchali, tak z toho, co jsem řekl, vidíme, že když používám výrazy jako dítě, srdce a slunce, tak je to pořád jedno a to samé. A stejné je to i v případech, když používám výrazy Bůh Syn, tvůrčí Duch, Slovo, které bylo na počátku, Kristus, tvůrčí Já, Bůh – Stvořitel. To jsou pořád stejná slova pro jednu a tu samou skutečnost.

Symbol KRÁL (VLÁDCE):

Abychom správně chápali princip, který se ukrývá pod slovem král (vládce) a vy víte, že lev je královské znamení, takže si zde musíme říct myšlenku, kterou jsem říkal i poslední:

Veškerou Moc na zemi i na nebi odevzdal Otec svému Synovi. Takže Syn dostal od svého Otce veškerou Moc, ale v tomto Synovi a to je Jeho střed – srdce, které představuje jeho Lásku, která je všeurčující. **Vládnoucí Mocí veškerého života musí být Láska Syna Božího.** Když vám někdo řekne, že veškerou moc na zemi i na nebi Otec předal svému Synovi, tak co tento výrok znamená? Nic jiného, než to, o čem si zde pořád dokola povídáme. Bůh Otec – vědomí všudypřítomného JÁ JSEM je sice sám Život, ale současně nic nevytváří a tím pádem je mimo veškerou tvorbu. Teprve až JÁ JSEM se zkoncentruje do jednoho místa (bodu), změní sám sebe na Boha Syna (Krista) a teprve tento Bůh Syn je Bůh – Stvořitel a teprve On je příčinou a počátkem veškerého stvoření. A kdo může být králem či vládcem jakéhokoliv stvoření? Nikdo jiný, než ten, kdo ho stvořil. A protože Bůh Syn je Stvořitelem veškerenstva, všech úrovní stvoření, to znamená duchovní úrovně, vnější úrovně, duševní úrovně a emoční úrovně, je proto vládcem jak nebe, tak země.

Příklad: Vy si za peníze můžete koupit nějaký složitý výrobek, nebo ho můžete od někoho dostat, ale jste jenom jeho dočasní vlastníci, nejste jeho králové, protože když se vám tento výrobek nějak porouchá, vy hned poutikáte za tím, kdo ho stvořil, protože on mu nejlépe rozumí a pouze jeho stvořitel (král) ho může opravit. To jsou velice zajímavé věci. Takže i vy, když něco v životě sami ze sebe vytvoříte, tak jste králem tohoto díla. Nikdo jiný mu nebude tak dobře rozumět a nebude ho tím pádem umět tak dobře používat jako vy. Z toho vyplývá velice důležitý závěr:

Král je vždy nějaký tvůrce a jeho království je to, co vytvořil. A protože Bůh Syn (tvůrčí, duchovní Já) tvořil přímo anebo tím, že to nechal dopustit (veškeré další stvoření), proto je jeho Králem a Vládcem. **Nikdy nezapomeňte, že králem něčeho není ten, kdo něco momentálně vlastní a může o něčem rozhodovat, ale opravdovým králem je pouze ten, kdo tuto skutečnost vytvořil.** Ale protože Bůh Stvořitel (Bůh Syn) je trojjediný (má nekonečnou Lásku, Moudrost a Vůli), musíme si uvědomit, co jsme si již dnes řekli: Láska Boha Stvořitele je Jeho vlastní střed, čili srdce. Můžeme říci, že Láska Boha Syna (Stvořitele) tím, že je Jeho středem Jeho Bytosti, je Jeho nejopravdovější podstatou. Takže i když má nekonečnou Moudrost a nekonečnou Vůli, tak je to Láska, která tvoří jeho podstatu. Tím se chci dostat k jednomu důležitému závěru: Boha Stvořitele ponouká a pobízí ke tvoření Jeho Láska. Jestli si vzpomínáte, když jsem vám definoval, co je to Láska, tak jsem říkal, že Láska je prožitek neskonalého štěstí a blaženosti. A důvodem tohoto štěstí není vůbec nic kromě toho, že existujete, že jste živá bytost. A pokud je někdo takový, kdo toto štěstí, tuto Lásku zažívá, tak ve stejný okamžik cítí potřebu se o toto štěstí podělit s jinou živou bytostí. **Takže vidíme, že tím, že je**

to Láska, která ponouká Boha Stvořitele ke tvorbě, tak je to právě jeho nekonečná Láska, která je opravdovým Králem a Vládcem veškerenstva.

Existuje král. Ten král je ten, kdo něco stvořil. Pouze ten může kralovat. Ale v tomto Králi je SRDCE a protože je to jeho SRDCE (jeho Láska), která Ho ponouká ke tvorbě, tak tím skutečným králem je Láska tohoto Krále. **Skutečným králem a vládcem je pouze ta bytost, která se snaží o své vlastní štěstí, lásku a blaženost podělit s jinou živou bytostí.** To je opravdový král. Ten, kdo má v sobě takového Krále, ten ucítí, že v celém vesmíru už větší panovník neexistuje. Před tímto Králem se sklánějí veškeré mocnosti veškerenstva. Pouze člověk, který objeví, že v jeho nitru sídlí tento Král, získává opravdovou Sebedůvěru a Sebejistotu, kterou už nic nemůže překonat. A to je i důvod, proč v pohádkách vždy dobro (láska) nakonec zvítězí, protože není mocnější král, než láska, Láska Boha – Stvořitele. A i když někdy po nějakou dobu se snaží vládnout jiní králové, je to jen otázka času, kdy budou muset sklonit svou hlavu před tímto nejvyšším Králem a Vládcem.

Symbol RADOST, tvůrčí seberealizace, zábava, hry, koníčky, využití volného času, milenecké vztahy:

Mnoho slov pro jedno a to samé. Tyto výrazy mají jeden společný faktor, ale abychom došli k nějakému pochopení, musíme si vysvětlit zase jeden výrok Ježíše a sice: Veškerá radost Otce je v Jeho Synovi.

Představme si, že prostor je vyplněn slunečním světlem a co se stane, když toto světlo necháme procházet skleněnou čočkou? Sluneční světlo se průchodem přes tuto čočku začne soustřeďovat do jednoho ohniska (bodu) a tímto stažením dojde k značnému zesílení tepla, světla i síly tohoto světla, takže bude schopno zapálit i papír. To je zase jiný obraz vysvětlení toho stažení se do jednoho bodu. A přesně tato skutečnost se nalézá i u Boha. Nahradíme si v tomto příkladu sluneční světlo – Životem. Představme si, že existuje živá Bytost, která je nekonečná, všudypřítomná, která nemá žádné hranice. Tato živá Bytost je přímo Život sám o sobě. Je to skutečnost, která se prožívá jako stav – JÁ JSEM a my víme, že to je stav, který nazýváme Bůh Otec. Jestliže se tato nekonečná živá Bytost (toto JÁ JSEM) stáhne (soustředí se) a zkoncentruje do jednoho ohniska, odehraje se to samé, jako u slunečního světla, které prochází skleněnou čočkou. Životnost této Bytosti se vystupňuje skoro do nekonečné úrovně a uvědomte si, že někdo nekonečně veliký se stáhne do jediného bodu a jestliže tato bytost před tímto zkoncentrováním se je Život sám, tak po tomto zkoncentrování se do jediného bodu vzniká stav, kdy tato živá Bytost procitňuje svoji vlastní životnost v nekonečně velké intenzitě. To se projeví tak, že tato bytost procitňuje nekonečně velké Teplo (Lásku), Světlo a Sílu. A tento stav a my víme, že to je stav Boha Syna je prožitek takového nezměrného štěstí, blaženosti a radosti, že v tomto Synovi okamžitě vzniká nezměrná touha po tom, aby existovala ještě jiná bytost a správněji řečeno: nekonečné množství jiných bytostí, kterým by bylo umožněno prožívat to samé, co zažívá tento Syn. A říkali jsme si, že když člověk cítí štěstí, tak v něm automaticky vzniká potřeba se o toto štěstí podělit s jinou živou bytostí. Ovšem jestliže si tento Bůh Syn této své nezměrné touze po tom, aby toto štěstí zažíval i někdo jiný, uvědomí, že kromě něho nikdo neexistuje, okamžitě v něm vzniká nezměrná touha a současně i rozhodnutí, že si musí tyto bytosti sám ze Sebe vytvořit, aby toto štěstí mohl s nimi prožívat. A to je právě tato nezměrná touha Boha Syna po sdílení svého nezměrného štěstí, blaženosti s jinými bytostmi, která je příčinou jakékoliv tvorby a jakéhokoliv tvůrčího procesu kdekoli ve vesmíru.

Musíme si uvědomit, že kdokoli prožívá štěstí, blaženost a radost, zažívá jinými slovy Lásku Boha Syna.

Kdokoli zažívá Lásku Boha Syna, okamžitě pocítuje touhu být tvůrčí a my víme, proč. On potřebuje dělat něco, aby se o toto štěstí mohl podělit s jinou bytostí.

Musíme si uvědomit, že hra je jakákoliv činnost, při které se někdo tvořivě realizuje tak, aby mohl sdílet svoji radost (lásku) s jinou bytostí. Pokud někdo provádí činnost, která je motivována láskou, tak mu jde vše od ruky, hravě, takže něco činit z pozice lásky je hravost. S láskou (s radostí v srdci) se aktivuje tvořivost, čili opravdová podnikavost. Podnikatel je v podstatě člověk, který svou láskou je motivován k určité tvůrčí činnosti. Jakákoliv činnost, která je motivována láskou (radostí), je opravdový koníček. Koníčky, to je jenom aktivita, která vyvěrá z toho, že vaše srdce něco cítí a chce se realizovat, takže vaše srdce vás pohání (aktivuje) v této činnosti a protože je to srdce, tak vždycky tato činnost je pro vás příjemná, proto se říká, že to je váš koníček.

Dále si musíme uvědomit, že ať činíme cokoliv, ale pokud je to motivováno láskou, tak máme volný čas celých 24 hodin.

Náš opravdový a jedině skutečný partner je Lásky v našem srdci, správněji řečeno Bůh syn, naše tvůrčí Já (Kristus), který přímo touto Láskou a tímto naším srdcem je, to je náš opravdový Milenec.

ORGASMUS

V astrologii se znamení Lva spojuje se schopností dosáhnout orgasmus. A je to pravda. Ale musíme této schopnosti rozumět ve světle toho, o čem si dnes povídáme. Orgasmistický prožitek není totiž nic jiného než princip, který si zde vysvětlujeme, či-li zkoncentrování nějaké rovnoměrně rozložené živé substance do jednoho ohniska. Orgasmus jakéhokoliv druhu (tělesný, emoční, mentální

či duchovní) nastává, když živá bytost svou psychickou substancí, která je rovnoměrně rozložená, zkoncentruje do jednoho ohniska. Obrazně lze říci, v souvislosti s tím, co bylo dnes řečeno, že Bůh – Syn je orgasmem Boha – Otce.

Tímto povídáním o těchto různých symbolech jsme mohli vidět, že pod různými slovy je pořád jedno a to samé. Jestliže je někdo Nekonečný, tím, že se stáhne do jednoho bodu, vznikne Bůh Syn – Stvořitel, současně s tímto stažením vzniká Lásky, která je přímo samotným středem tohoto centra, při tomto stažení vzniká obrovská blaženost (orgasmus Boha) a tato blaženost (Lásky) nutí tuto Bytost (Stvořitele) něco dělat (tvořit). Takže veškerá činnost, která je motivována touto Láskou, to je pravá tvůrčí činnost. Tvořivost není nic jiného, než to, že děláte ve svém životě něco z pozice Lásky. A ti, kteří se zabývali astrologií, tak ví, že s touto duchovní kvalitou, která se nazývá Lev, souvisí slunce.

Ve zvěrokruhu Lev souvisí se sluncem a Lev nám ukazuje Krista (Boha Stvořitele), ale ještě přesněji řečeno – Jeho srdce – jeho Lásky. Lev je srdce Krista. Lev je srdce Boha – Stvořitele a protože Bůh – Stvořitel stvořil všechno, tak je to současně i naše srdce.

Lev ve zvěrokruhu nám ukazuje naše srdce, poukazuje na Lásky Krista v nás a Slunce tím, jak je někde v horoskopu umístěno, nám ukazuje nejrychlejší cestu k tomu, abychom se dostali do kontaktu s vlastním srdcem (Křistem).

Lev představuje tuto kvalitu, o které jsme si dnes povídali. Ale Slunce v horoskopu nám říká, jak tuto kvalitu v sobě (Boží Dítě) co nejrychleji probudíme.

Jestliže má někdo např. Slunce ve Střelci, tak je mu řečeno: Aby se duchovní Lásky (duchovní srdce v něm) co nejrychleji rozvinulo, tak Slunce v jeho horoskopu mu říká, že to uskuteční tím, že bude v první řadě rozvíjet v sobě duchovní Moudrost.

Umístění Sluníčka ve zvěrokruhu vám říká, pomocí které kvality se nejrychleji dostanete do kontaktu se svým srdcem.

Dotaz posluchače: A co by řekla klasická astrologie? Mluvíme o tom, že klasická tradiční astrologie postrádá duchovní rozměr, čili co by mi řekla klasická astrologie?

Odpověď J.P.: Klasická astrologie by začala odvozovat tvé pozemské dění, vykládala by ti, že budeš mít takovou manželku, takové děti, po finanční stránce budeš v takové situaci, začala by mapovat pouze tvůj povrch, tvoje vnější okolnosti. Potom ale jsou astrologové, kteří jsou už trochu dále (psychologická astrologie), kteří by začali usuzovat na nějaké tvoje psychologické záležitosti.

Ale duchovní astrologie by se měla snažit chápat, že to je návod, jak se nejrychleji dostat do kontaktu s Bohem a v první řadě (když vezmu, že jsou různé kvality) Lev je ten nejvyšší Bůh. A dneska jsem se vám snažil říci, že i když Bůh je trojjediný, tak přesto má svůj střed (srdce) a toto Boží srdce je vlastně charakterizováno právě Lvem. A každá kvalita má svoji planetu, která s ní souvisí a se Lvem souvisí planeta Slunce a dneska jsme pochopili, proč. Slunce jako symbol perfektně vyobrazuje přesně tuto kvalitu (Lva). Takže podle toho, kde máš své Sluníčko (ve znamení), tak je ti naznačeno, skrze kterou kvalitu nebo rozvojem které kvality se může tvé srdce v tobě nejrychleji probudit.

Např. když má někdo Slunce v Býku, tak normální astrologie by řekla, že se dá předpokládat, že ten člověk bude požitkář, bude pro něho důležitá finanční stránka atd., ale když jsme si dnes dělali tu tabulku, tak jsem říkal, že Býk je spojení země a Lásky (zviditelněná Lásky). Takže pokud má někdo Slunce v Býku, tak on se nedostane do kontaktu se svým srdcem, dokud se v první řadě nebude snažit

Lásku projevovat praktickým způsobem. On musí Lásku projevit navenek (skutky) a když to bude dělat, tak jeho srdce v něm poroste (začne se aktivovat).

Takže podle toho, kde máte umístěno Sluníčko v horoskopu, tak znamení, ve kterém se Slunce nalézá, vám ukazuje, která kvalita vám umožní nebo rozvoj které kvality vám umožní rozvinout vaše duchovní srdce – přítomnost Boha v srdci. **Naopak – planety, které se přímo nacházejí ve znamení Lva, tím je řečeno, že tyto planety pro svůj vlastní vývoj potřebují duchovní Lásku.**

Kvalita znamení Lva je kvalita číslo 1., kterou máme rozvíjet v tomto životě do takové intenzity, abychom se setkali s Bohem ve svém srdci. Z tohoto hlediska je to ta nejdůležitější kvalita, která ve zvěrokruhu existuje. Tato kvalita je opravdu alfou a omegou, jak říkal jeden pán: Láskou všechno začíná (Láska stvořila celý vesmír) a Láskou všechno končí, čili nejvyšší cíl, kterého může člověk nebo jakákoliv bytost dosáhnout, je vědomí Boží Lásky ve vlastním srdci. Láska všechno stvořila, čili **každá stvořená bytost byla stvořena Boží Láskou a každá stvořená bytost se má dostat je svému Stvořiteli, čímž je Boží Láska.** Z tohoto hlediska je tato kvalita ve zvěrokruhu nejdůležitější, je to alfa i omega. Ale protože každý z nás máme za sebou miliony let vývoje, my to nyní nevíme, co všechno máme za sebou, ale Bůh to ví a On ví, že každý se momentálně nachází ve svém vývoji v jiném bodě. Všichni se máme dostat ke Lvu – objevit Boží Lásku ve svém srdci. Ale každý se nyní nachází v jiné fázi vývoje. Právě proto (a Bůh to ví) potřebujeme rozvíjet každý něco jiného, abychom se k tomuto srdci dostali. A to právě pochopíme, co máme v sobě v první řadě rozvíjet, abychom se k tomuto srdci dostali, když se podíváme a zjistíme, kde máme Slunce ve svém horoskopu.

Příklad: Jestliže má někdo Slunce v Beranu, tak je poukaz pro tohoto člověka takový: Tím, že bude v životě rozvíjet ve svém životě tuto kvalitu, tak díky tomu se dostane do kontaktu s Boží Láskou ve svém srdci.

Bylo řečeno: Mistře, který zákon je nejdůležitější? Budeš milovat Boha z celého srdce svého, z celé mysli své a z celé duše své. To znamená, že **aby se člověk dostal k Bohu, tak nemůže jenom cítit Lásku k Bohu (i když to je prvořadé), ale také musí svoji mysl myslet na Boha. Aby se člověk dostal k Bohu, tak jeho mysl musí promýšlet božské myšlenky.** A jestliže někdo nějak na základě své přirozenosti inklinuje k astrologii a zajímá ho toto téma a přemýšlí nad významy, které se ukrývají ve znamení, v planetách a jestliže ty významy chápe v nějakých pozemských výrazech (termínech), tak se tímto způsobem myšlení od Boha vzdaluje. Když se chce zabývat zvěrokruhem, tak práce se zvěrokruhem mě musí nutit k tomu, abych myslel o Bohu a abych promýšlel božské myšlenky. **V tomto případě se zvěrokruh stává mocným nástrojem a mocným pomocníkem na cestě k Bohu.** Já se snažím v první řadě přetlumočit či dát tam ty skutečné duchovní významy těmto jednotlivým kvalitám, které známe v astrologii. Když bude astrolog používat významy a bude hodnotit v horoskopu – děti, postavení (vůdce), nebo to, když se chce někdo tvořivě realizovat, či záliby, koníčky, volný čas, tak oni (astrologové) to berou takto doslova.

Dotaz posluchače: Chceš říct, že to jsou určité zapomenuté významy? Nyní jsi převzal pojmy s klasické astrologie. Ale tyto pojmy tam už předtím byly, to znamená, že je tam někdo dal, ale astrologové zapomněli jejich pravý význam?

Odpověď J.P.: Ano, ty pojmy byly už v dávné minulosti, kdy existovali lidé, kteří rozuměli tomu duchovnímu poselství.

Pokrač. dotazu posluchače: Takže astrologie, kterou ty kritizuješ, zapomněla na původní, pravé duchovní významy.

Odpověď J.P.: Ano.

Další poznámka posluchačky: Dnešní astrologie je přizpůsobena dnešnímu materialistickému neduchovnímu (nevědomému) člověku.

Když řekneme – král. Když astrolog uvidí nějakého člověka se silně obsazeným znaméním Lva, tak řekne, že ten člověk bude mít asi nějaké takové vládnoucí tendence, jako by se mělo kolem něho všechno točit atd., ale já jsem zde chtěl říct, kdo to ten král opravdu je, jaký je pravý význam tohoto symbolu. Králem je vždycky ten, kdo jednak tvoří, je to tvůrčí bytost a teprve ten, kdo něco vytvořil, tak se stává šéfem (vládnoucí složkou) tohoto stvoření (svého výtvaru). Nikdo tomu jeho dílu nemůže rozumět tak dobře, jako ten, kdo ho stvořil a nikdo neumí tento výtvar tak dobře používat jako ten, kdo ho vytvořil. To je král. Jestliže si koupím od někoho nějaké dílo, tak jsem jenom momentální

vlastník, ale nejsem král tohoto díla. **Tak je třeba chápat tyto principy, protože za každým slovem je duchovní princip. A to je v první řadě nutno přetlumočit.**

Druhé v pořadí za Lvem je Panna. To si probereme příště. V tradiční astrologii se dozvíte, že Panna je racionální, puntičkářka, souvisí s ní nemoci, zdravá výživa, hygiena, služba a spoluzaměstnanci. Ale je třeba si vysvětlit, co je Panna z duchovního hlediska. A my jsme si řekli, že Panna je zviditelňování Moudrosti. Panna je Moudrost, která byla vyzářena z Boha. Proč je Moudrost Světlo? Proč první, co udělal Bůh, bylo: Budiž Světlo? Nejvyšší, co existuje ve vesmíru, nejvyšší Král je Lásky Boha. Současně tento nejvyšší Král je to samé, jako touha tvořit. A pokud tvoříte s Láskou, tak tato tvorba není dřina, to není práce, ale to je hravost a to je zábava. Ale co uděláte nejdříve, když chcete hrát nějakou hru? A ta hra spočívá v tom: Chci své štěstí přenášet na někoho jiného. Ten, kdo chce hrát, tak první krok, který musí následovat, je: musí být nějaké pravidla. Pokud je hra, která nemá nějaké pravidla, tak tu hru nemůžeš hrát. A to je zviditelnění Moudrosti.

Každá planeta znamená určitou část (složku) tvé bytosti a jestliže nějaká planeta, třeba Uran je ve Lvu, tak říká, že tato kvalita, kterou představuje Uran, pro svůj vývoj potřebuje v první řadě, abych se zaobíral Láskou ve svém srdci. Čili jestliže Uran představuje tvoji schopnost přemýšlet, a jestliže má někdo Urana ve Lvu, tak by v první řadě měl přemýšlet o takových věcech, jako je král, slunce, srdce a o Boží Lásce.

Jestliže má někdo ve Lvu Saturna a Saturn jakožto vládce Kozoroha je pozemské bytí, tak je řečeno, že tento člověk byl vyzván k tomu, aby ve svém pozemském bytí neustále projevoval Lásku v jeho srdci. A pokud on se ve svém pozemském bytí zaměří na něco jiného, tak bude mít potíže.
